

καὶ ἐμαρτύρησεν ἐν φόβῳ Θεοῦ πῶς ἄλλον δὲν γινώσκει μόνον πῶς ὁ πατέρας του ἔκανε σπερνολείτουργον καθέκαστον χρόνον στὴν αὐτὴν Ἐκκλησίαν, εἰς τὴν ἐορτὴν τοῦ Ἀγίουσπου μηνός, διὰ ψυχικὴν αὐτοῦ σωτηρίαν, οὐχὶ δὲ πῶς νὰ ἦτον ἐδική του ἡ Ἐκκλησία ἢ ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ. Μόνον κατὰ τὴν τάξιν ποῦ ἔχουν ἐδῶ οἱ χριστιανοί, καὶ κάνουν ἄρτοκλασίαις καὶ πανήγυραις ἐν ταῖς μνήμαις τῶν ἁγίων. Τούτῳ τρόπῳ (τοιουτοτρόπως) ἐόρταζεν καὶ ἐκεῖνος, καὶ οὐχὶ πῶς νὰ εἶχεν κανένα δικαίωμα κτητορικόν ... Ἐτι δὲ ἦλθον καὶ οἱ παρόντες ὑπογεγραμμένοι ἱερεῖς καὶ χριστιανοί, καὶ ἐμαρτύρησαν ἀπάνω εἰς τὴν ψυχὴν τους, πῶς ὁ παπᾶ Νικήτας ἀνάκτισε (ἀνεκαίνισε), καὶ ἐμεγάλωσε τὴν αὐτὴν Ἐκκλησίαν, ἐξουσιάζοντάς την εἰς ὅλην του τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἐπρουκοδότησε καὶ δύο ἀμπέλια. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ παπᾶ Νικήτα ἀνέμεινε ἡ Ἐκκλησία εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς, κατὰ τὴν παραγγελίαν ποὺ ἄφισαν ἐγγράφως ὁ πατὴρ αὐτῆς, καὶ φαίνεται μέχρι τῆς σήμερον. Ἡ ὁποία ἔβανεν ἐφημέριον ἕως οὗ ἐγένεν ἱερέας ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ πρωτοπαπᾶς κὺρ Ἀντώνιος καὶ ἐφημερεύει εἰς τὸν αὐτὸν Ναὸν μέχρι τῆς σήμερον, χρόνους τριάντα ἔξη. Ὅθεν ἡ ταπεινότης ἡμῶν, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἱερέων καὶ χριστιανῶν, καὶ τὴν διαθήκην τοῦ παπᾶ Νικήτα, καὶ κατὰ τὴν παλαιὰν συνήθειαν, ποῦ ἐπεκράτησεν, νὰ ἔχουν ἐξουσίαν οἱ κτήτορες τῶν Ἐκκλησιῶν νὰ ταῖς προουκοδοτίζουν εἰς τὰ παιδιὰ τους καὶ εἰς τοὺς συγγενεῖς τους, καὶ νὰ πηγαίνουν ἀπὸ παιδὶ ἕως παιδί. Ἀποφασίζομεν καὶ ἡμεῖς νὰ εἶναι ἡ αὐτὴ Ἐκκλησία εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρωτοπαπᾶ κὺρ Ἀντωνίου καὶ τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων αὐτοῦ, νὰ ψάλλῃ καὶ νὰ ἱεουργῇ ἐν τῷ αὐτῷ Ναῷ, νὰ εὐλογῇ, καὶ νὰ ἀγιάζῃ τοὺς χριστιανούς, καὶ νὰ συνάξῃ πάντα τὰ Ἐκκλησιαστικὰ εἰσοδήματα καὶ δικαιώματα, τιμώμενος καὶ ἀγαπώμενος ὑπὸ πάντων. Μετὰ δὲ τὸν αὐτοῦ θάνατον, νὰ ἀνεμένη (παραμένη) ἡ Ἐκκλησία εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ παιδίου του, ποὺ θέλει παραγγεῖλει, μὲ ὅλα τῆς τὰ δικαιώματα, ἔχοντος χρέος, ὅποιος ἔχει τὴν Ἐκκλησίαν, νὰ τὴν φωταγωγῇ κατὰ τὴν τάξιν, νὰ ψάλλεται καὶ νὰ ἱεουργεῖται ταῖς Κυριακαῖς καὶ ταῖς δεσποτικαῖς ἐορταῖς, νὰ μὴ λείπῃ καθεκάστην ἡ ἀκολουθία ἀπὸ τὸν αὐτὸν Ναόν ...».

### 362

1696. Παραχώρηση εισοδημάτων μονῆς. Κέρκυρα.

Α. Καραθανάσης, «Συλλογὴ βενετικῶν ἐγγράφων γιὰ τὸν Ἡλία Μηνιάτη (1696-1710)», *Ἑλληνικά* 25 (1972), σ. 320, αρ. Α4.

### 363

1696-1852. Ἰδιωτικά δικαιοπρακτικά ἐγγράφα, επισκοπικὴ καὶ κοινοτικὴ ἀπόφαση. Ἀρμόλια (Χίος).

Σ. Καββαδᾶς, *Ἀρμολογικὰ ἀπὸ χειρόγραφους κώδικες*, Ἀθήνα 1976, σ. 116-117, 120-131, 126-130, 134-136, 136, 140-147, 153-156.